

Anders Fogh Rasmussens tale ved Folketingets åbning

Taler

Anders Fogh Rasmussen
Statsminister

Dato

4. oktober 2005

Sted

Christiansborg

Der er gode tider i Danmark. Vi oplever vækst og velstand.

Der er fremgang i Danmark. Hjulpet på vej af skattestoppet. Og hjulpet på vej af regeringens forårspakke, hvor vi sænkede skatter og fremrykkede investeringer.

Beskæftigelsen stiger. Ledigheden falder. På godt 1½ år er ledigheden faldet med over 25.000 personer. Og vi forventer, at ledigheden vil fortsætte med at falde til næste år.

Dansk økonomi er i europæisk topklasse. Overskuddet på de offentlige budgetter er det højeste i EU. Den offentlige gæld i Danmark er blandt de allerlaveste i Europa. Renten er meget lav. Inflationen er afdæmpet.

Der er solidt overskud på betalingsbalancen. Og eksporten viser fremgang. Vi har et fleksibelt arbejdsmarked og et stærkt socialt sikkerhedsnet. Vi har en stærk

og konkurrencedygtig økonomi. I internationale undersøgelser ligger Danmark konsekvent blandt de mest konkurrencedygtige lande. Og Danmark er blevet kåret til det land, som har verdens bedste investeringsklima.

Regeringen vil gøre sit for at fastholde den gode danske økonomi. Med skattestoppet, der sikrer tryghed for borgere og virksomheder. Og med en ansvarlig økonomisk politik, der sikrer offentlige overskud og nedbringer gælden.

Vi må ikke falde for fristelsen til bare at bruge løs af overskuddet til forbrug her og nu. Det går ikke. Det er i gode tider, at vi skal lægge til side og nedbringe gæld. For så er vi bedre rustet, hvis der skulle blive mindre gode tider.

Vi har alt for ofte set, at de offentlige udgifter er blevet skruet i vejret. Og at skatterne så også er blevet sat op. Højere skat vil koste arbejdspladser. Derfor vil vi fastholde skattestoppet. Og vi vil sænke skatten på arbejde yderligere, såfremt vi kan tilvejebringe et økonomisk råderum.

Ikke kun økonomien har det bedre. Det har miljøet også. Luftkvaliteten er forbedret væsentligt. Badevandskvaliteten er blevet stadig bedre. Vi har fået mere skov og bedre naturbeskyttelse i Danmark.

Men selvom naturen og miljøet har det bedre, er der stadig en masse at gøre for

yderligere at forbedre miljøet.

Vi skal have flere grønne områder. Vi skal have nedbragt udslippet af skadelige partikler, især fra dieslbilerne. Og vi skal have begrænset mængden af farlige kemikalier.

Over de næste fire år vil regeringen afsætte 1 mia. kr. ekstra, bl.a. til naturgenopretning, renere vand og rejsning af skov.

* * *

Så der er fremgang i Danmark. Og langt de fleste i det danske samfund har mærket den fremgang. Ikke alene er Danmark ét af de rigeste samfund i verden. Det er også et af de mest lige samfund i verden, når vi ser på forskellen mellem dem, der tjener mere, og dem der tjener mindre.

Det gjaldt før regeringsskiftet i 2001. Det gælder i dag.

Men i lyset af de seneste ugers debat kan det måske være på sin plads i al stilfærdighed at minde om tre centrale pejlemærker for regeringens politik.

For det første: De svageste skal behandles godt og have den nødvendige hjælp. Det har hele tiden været regeringens politik. Og det fortsætter med at være regeringens politik.

Vi har i et bredt samarbejde gennemført målrettede forbedringer for udsatte grupper i det danske samfund. Det gælder bl.a. hjemløse, narkomaner, stofmisbrugere og psykisk syge.

Vi har gennemført forbedringer for handicappede. Folkepensionister med lav indkomst har fået en supplerende ældrecheck. Og enlige forsørgere under uddannelse har fået fordoblet deres SU.

Regeringen har nedsat Rådet for Socialt Udsatte. Rådet har netop udgivet sin rapport for 2005. Den vil vi følge op på i et bredt samarbejde med flertallet af partier i Folketinget.

Regeringen tager fat, hvor der er behov.

For det andet: Vi vil skabe et samfund, hvor det er nemmere at arbejde sig ud af

en vanskelig social situation. Hvor der er bedre mulighed for alle, uanset start i livet. Hvor social og økonomisk fremgang ikke er et privilegium for de stærke, men en mulighed for alle. Det har hele tiden været regeringens politik. Og det fortsætter med at være regeringens politik.

Vi vil skabe et samfund, hvor der er stor social bevægelighed. Et samfund, hvor der er flere mønsterbrydere, som trods en vanskelig opvækst skaber sig et godt og selvstændigt liv. Et samfund, hvor vi nedkæmper den negative sociale arv.

Og der er noget at tage fat på. For alt for ofte bliver forældrenes svære sociale situation nedarvet til deres børn.

Derfor skal vi ruste børn og unge bedre til at bryde den negative sociale arv. Det handler ikke kun om penge og fordeling af indkomst. Det handler nok så meget om sociale og kulturelle færdigheder. Først og fremmest om bedre uddannelse.

Derfor vil vi sikre, at alle unge – uanset social baggrund – får en uddannelse. Derfor vil vi sikre, at alle elever kan læse, når de forlader folkeskolen. Derfor vil vi modernisere erhvervsuddannelserne, så de unge, der har det lidt svært med det boglige, også får en chance. Derfor vil vi sikre, at børn og unge med indvandrerbaggrund får lært et ordentligt dansk. Derfor vil vi drage forældrene stærkere ind i at leve op til ansvaret for deres børns opvækst, opdragelse og uddannelse.

Og indsatsen skal starte allerede i daginstitutionerne. Børnene skal lære de færdigheder, der er nødvendige for at klare sig senere i skolen og samfundet. Daginstitutionerne skal ikke være skoler. Men leg og læring skal gå hånd i hånd. Og vi skal sætte målrettet ind i de daginstitutioner, hvor der er mange børn med en svær social baggrund. Over de næste fire år vil regeringen afsætte 2 mia. kr. til forbedret kvalitet i daginstitutionerne.

For det tredje: Det skal altid kunne betale sig at arbejde og gøre en ekstra indsats. Det giver et dynamisk samfund. Det giver et velstående samfund. Og jo mere vækst og velstand vi har, desto bedre muligheder har vi for at hjælpe dem, der har brug for hjælp. Det har hele tiden været regeringens politik. Og det fortsætter med at være regeringens politik.

Vi skal undgå, at en stor gruppe bliver fastholdt i årevis udenfor arbejdsmarkedet, fordi det ikke kan betale sig at arbejde. Det går slet ikke. For en sådan laden stå til fører uvilkårligt til et todelt samfund. Et todelt samfund, hvor nogle mennesker mere eller mindre permanent er holdt uden for arbejdsmarkedet. Det giver mindre velstand, mindre velfærd og mindre sammenhængskraft i samfundet.

Det skal betale sig at arbejde. Derfor indførte vi skattestoppet. Derfor fastholder vi skattestoppet. Derfor har vi sat skatten på arbejde ned – i høj grad til fordel for de lavest lønnede. Og derfor har vi i en bred politisk aftale lagt loft over kontanthjælpen. Så det kan betale sig at gøre en ekstra indsats.

Vi skal udvikle et samfund, hvor alle har en chance for at skabe sig et godt liv. Et samfund, hvor det enkelte menneskes evne, vilje og talent er vigtigere end arv, position og pengepung.

* * *

I regeringens første valgperiode brugte vi megen energi på at rydde op. Vi bremsede skatter og afgifters himmelflugt. Vi gjorde op med de alt for lange ventetider på vore sygehuse. Vi indførte en fast og fair udlændingepolitik. Vi gennemførte en konsekvent og håndfast retspolitik. Vi nedlagde overflødige råd og nævn. Og vi gav danskerne frit valg. Det var tid til forandring.

I denne anden valgperiode er det også tid til forandring. Det bliver en reformperiode.

Tidligere kom store ændringer som en tyv om natten. Uden at vælgerne vidste noget om det i forvejen. Det er den gammeldags måde at føre politik på.

Regeringen gør det modsatte. Vi fortæller lang tid i forvejen, at vi ønsker ændringer. Vi forbereder danskerne grundigt ved at samle forskellige grupper af mennesker. De sætter en debat i gang. Og de kommer med forslag til større ændringer af det danske samfund.

Derved kan alle nå at forholde sig til ændringerne. Alle får mulighed for at involvere sig i dem. Det giver tryghed for den enkelte. Og en bedre forståelse af projektet.

Når vi har haft en bred folkelig debat om de forskellige forslag, spiller regeringen så ud med konkrete, målrettede initiativer. Det er den moderne måde at føre politik på. Det moderne, involverende folkestyre.

I denne regeringsperiode sætter vi massivt ind med gennemgribende reformer af det danske samfund. Vi har allerede vedtaget en stor reform af kommunerne. Og nu går vi videre. Med at ruste Danmark til udfordringerne fra globaliseringen og med at sikre vores fremtidige velfærd.

Reformer, som rækker langt ud i fremtiden. Og som på afgørende områder vil give danskerne en bedre, enklere og rigere hverdag. Vi gør det i god ro og orden. Så alle kan nå at følge med. Derved kan vi omstille og forny Danmark samtidig med, at vi bevarer trygheden for den enkelte.

Forandring skal gå hånd i hånd med tryghed.

* * *

Vi skal gøre de gode tider langtidsholdbare. Derfor skal vi have uddannelser og forskning i verdensklasse.

Vi har et godt grundlag. Vore folkeskoler, gymnasier, erhvervsskoler og universiteter, ja, hele vores uddannelsessystem, har mange kvaliteter, som vi skal værne om.

Men der er også meget, vi kan gøre bedre.

Vi vil have verdens bedste folkeskole. En skole, hvor børnene lærer noget og har det godt. En skole, der ruster børnene til fremtidens Danmark. En skole, som lærere, elever og forældre er stolte af.

Derfor vil regeringen give det faglige niveau i folkeskolen et gevaldigt løft. Danske børn skal være blandt verdens bedste til læsning, matematik, naturfag og engelsk. Faglige kundskaber er afgørende. Her skal folkeskolens formål være krystalklart.

Og vi indfører evalueringer og test. Så lærere, ledere, forældre og elever kan se, hvor der er behov for en ekstra indsats. Så vi kan gribe ind i tide. Så alle kommer ud af skolen med de nødvendige kundskaber.

Lærerne skal i deres uddannelse specialisere sig langt stærkere end i dag. Og de skal undervise i det, de er specialister i. Det giver bedre undervisning. Det giver dygtigere elever.

Efter folkeskolen skal alle unge have en uddannelse. For et par generationer siden var det for mange danskere nok med kun få års skolegang. Den går ikke i dag. Alle må uddanne sig.

Det stiller store krav – ikke mindst til erhvervsuddannelserne. Der skal være gode tilbud til alle. Kvaliteten skal være i top. De unge skal rustes til et mere omskifteligt arbejdsmarked. Og arbejdsgiverne – store som små – skal leve op til deres del af ansvaret. Og sørge for, at der er praktikpladser til alle. Det lægger regeringen afgørende vægt på.

Flere skal tage en videregående uddannelse. Og vi skal uddanne til beskæftigelse, ikke til ledighed. Uddannelserne skal passe bedre til arbejdsmarkedets behov. Flere skal tage en naturvidenskabelig eller teknisk uddannelse.

Vore talentfulde unge skal have bedre muligheder for en international

uddannelse. I dag får danske universiteter et tilskud for hver studerende. Det tilskud skal kunne følge den unge ud i verden. Så en dansker, der er dygtig nok til at komme ind på en god uddannelse i udlandet, kan få pengene med.

Alle skal være parate til at uddanne sig gennem hele livet. I Danmark har vi gode voksen- og efteruddannelser. Vi er blandt dem i verden, der efteruddanner os allermest. Det er godt. Men der skal mere til i fremtiden. Her må arbejdsmarkedets parter påtage sig et ansvar. I bedste danske tradition.

Frem til 2010 vil regeringen afsætte 10 mia. kr. for at ruste Danmark bedre til den stærke internationale konkurrence. De fleste af pengene vil gå til at styrke forskningen. Så den offentlige forskning i 2010 når op på 1 procent af bruttonationalproduktet.

Der er tale om et meget stort beløb. Men der er ikke tale om en blankocheck. Vi skal have kvalitet for pengene.

Vi skal opbygge forskningsmiljøer i verdensklasse. Og vi skal forske i de ting, samfundet har brug for. Forskning i naturvidenskab og teknik er blevet nedprioriteret gennem de sidste 10 år. Det vil vi rette op på. Vi vil sikre kvaliteten ved at øge konkurrencen om midlerne. Vi skal sikre et frugtbart samspil mellem offentlig og privat forskning.

Og vi skal have mere privat forskning og udvikling. Det er i høj grad ude i virksomhederne, at viden bliver omsat til vækst og arbejdspladser.

Vi skal have endnu flere iværksættere, der kan skabe vækst, job og fornyelse. I Danmark er vi flittige til at starte nye virksomheder, men alt for få vokser sig større. Vi skal have flere vækstiværksættere. Vi skal have mere iværksætterkultur. Og den skal starte allerede i uddannelserne.

Vi skal være bedre til at skabe nye jobs i fremtiden. Derfor skal vi gøre Danmark til et førende vidensamfund. Et førende iværksættersamfund. Sikre uddannelser i verdensklasse. Og skabe verdens bedste konkurrenceevne.

Det er meget ambitiøse mål. Men det er mål, som vi kan og skal nå.

Regeringen vil gennemføre de nødvendige reformer. Og jeg opfordrer alle til at trække med. Så vi kan gøre Danmark til en vinder i globaliseringen. Og sikre beskæftigelse, vækst, velstand og velfærd i fremtiden.

* * *

Vi skal have fornyelse overalt i samfundet. Ikke kun i private virksomheder. Ikke kun i laboratorier. Nej, fornyelsen skal præge alle dele af samfundet – også kommunekontoret, børnehaven og sygehuset. I Danmark har vi en stor offentlig sektor – derfor er det afgørende, at den er dynamisk.

Vi er nu i gang med at føre kommunalreformen ud i livet. Der er tale om en meget omfattende fornyelse af den offentlige sektor i Danmark.

Hvor kommunerne skal stå for at løse en lang række af kerneopgaverne i vores velfærdssamfund – så tæt på den enkelte dansker som muligt. Hvor de fem nye regioner skal sikre et sundhedssystem i verdensklasse.

Hvor fokus er på den enkelte danskers ønsker og behov. Og ikke på systemet. Hvor fokus er på borgernær service. Og ikke på overflødigt bureaukrati. Hvor fokus er på fornyelse. Og ikke på vanetænkning.

Regeringen vil fortsætte med at forny og forbedre den offentlige sektor til gavn for danskerne. Næste skridt er, at vi vil gennemføre en reform af politiet for at sikre et tidssvarende og effektivt politi. Et politi, der med store og slagkraftige politikredse har den nødvendige kapacitet overalt i landet. Et politi, der er tæt på borgerne i lokalsamfundene. Et effektivt politi skal ikke være forbeholdt de store byer. Politiet skal være til stede over hele landet til gavn for alle danskere.

* * *

Danskerne lever længere. I de seneste fire årtier er den gennemsnitlige levetid steget med 4-5 år for både mænd og kvinder. Og vi må forvente, at levetiden vil fortsætte med at stige. Det er naturligvis en glædelig udvikling.

Men det skaber også nogle udfordringer. For samtidig med at vi lever længere, bruger vi mindre tid på arbejdsmarkedet. I de sidste ca. 20 år er den del af livet, vi primært anvender på arbejdsmarkedet, faldet med omkring 2½ år, mens den del af livet, hvor vi er på pension, er vokset med 2½ år.

Fortsætter den udvikling, bliver der flere og flere, som vil trække på det offentlige. Og færre og færre til at betale skat. Det siger sig selv, at det ikke hænger sammen.

Vi bliver nødt til gradvist at udsætte det tidspunkt, hvor vi normalt trækker os tilbage fra arbejdslivet.

Til december præsenterer Velfærdskommissionen sin endelige rapport med forslag til reformer af vores velfærdssamfund. Jeg vil ikke foregribe Velfærdskommissionens forslag. Men et centralt tema bliver spørgsmålet om tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

I begyndelsen af det nye år kommer regeringen med sit udspil til reform. Vi vil indbyde alle Folketingets partier til forhandlinger. Sigtet er en bred politisk aftale og lovgivning i 2006.

Og med den sunde danske økonomi har vi muligheden for at gennemføre de nødvendige ændringer gradvist over en længere årrække. Så den enkelte dansker i god tid kan nå at indrette sig på de nye forhold.

Forandring vil gå hånd i hånd med tryghed.

* * *

Jeg tror også, at tiden er kommet til at se med friske øjne på, hvordan vi i det hele taget har indrettet vores samfund og vores hverdag.

Vi må spørge os selv, om virksomheder og arbejdsmarked, offentlige institutioner og lovgivning helt har fulgt med udviklingen i det moderne arbejdsliv og familieliv.

Lad mig tage et konkret eksempel. Mange familier oplever en fortravlet og stresset hverdag. Samtidig snakker økonomerne om, at vi skal arbejde mere - og ikke mindre – for at finansiere velfærd i fremtiden. Hvordan hænger det sammen?

Der er måske brug for mere fleksibilitet. For forskelle i livsstil og livsfaser betyder, at vi har forskellige behov og forskellige forventninger til samfundet. For nogle er fleksible arbejdstider det store ønske. For andre kan hjemmearbejdspladser være en hjælp. Og for atter andre kan åbningstiderne i butikker og i offentlige institutioner være afgørende.

Det er en stor opgave, som berører alle dele af det danske samfund. Og det kan blive nødvendigt at gøre op med gamle systemer og forældet vanetænkning.

Regeringen vil nu forberede reformer. Vi starter med at kortlægge og analysere, hvilke krav det moderne familieliv og det moderne arbejdsliv stiller til et mere fleksibelt samfund i fremtiden. Vi vil derfor nedsætte en bredt sammensat kommission. Kommissionens arbejde skal munde ud i konkrete anbefalinger til, hvordan vi kan indrette samfundet, så det tager mere hensyn til det enkelte menneskes og den enkelte families situation og behov.

Regeringen ønsker et samfund, der ikke blot er effektivt og produktivt, men også fleksibelt og rummeligt.

* * *

Straks efter valget i 2001 tog regeringen fat på at gennemføre en fast og fair udlændingepolitik. Det har resulteret i et markant fald i tilstrømningen af flygtninge og indvandrere. Og det gør, at vi nu har skabt forudsætningerne for en effektiv og positiv integration af vore nye medborgere.

Det er et centralt mål for regeringen, at flere nye danskere får uddannelse og arbejde. Uddannelse og arbejde er den bedste vej til at blive bedre integreret i det danske samfund.

Regeringen har derfor blandt meget andet styrket danskundervisningen for såvel tosprogede børn som deres forældre. Og vi har gjort det mere attraktivt for indvandrere at få et arbejde.

Senest indgik regeringen i juni et ambitiøst integrationsforlig med Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne. Der er desværre stadig alt for mange unge nye danskere, der ikke får en uddannelse. Med forliget får alle unge relevante uddannelses tilbud, der passer til deres forudsætninger og kvalifikationer.

For praktisk orienterede unge vil vi indføre en ny mesterlære. En ny måde at gennemføre en erhvervsuddannelse på. Vi øger indsatsen for at skaffe praktikpladser ved at belønne virksomheder og erhvervsskoler, der skaber ekstra pladser. Vi vil belønne kommuner, der er gode til at få nye danskere i arbejde. Og hvis man vil have økonomisk hjælp, skal man gøre en aktiv indsats for at få et arbejde.

Som samfund har vi pligt til, at rammerne for at blive integreret er til stede. Men den enkelte udlænding, der kommer til landet, har også et ansvar. Indvandrere skal også vise vilje til at blive integreret. Vi har derfor besluttet, at alle udlændinge, som får opholdstilladelse i Danmark, skal skrive under på en kontrakt. En kontrakt om, at de vil lære dansk, at de vil gøre en indsats for at komme i arbejde, at de vil respektere samfundets grundlæggende værdier.

For et samfund med en stærk sammenhængskraft er også et samfund, hvor den enkelte tager ansvar og gør sit bedste for at være en del af fællesskabet.

* * *

I sommer oplevede vi blodige terrorangreb i London. Det er rystende, at unge mennesker midt i et samfund, som ligner vores så meget, kan begå en så afskyelig handling. At de i den grad lader sig forføre af hadets og ondskabens ideologi.

Det må aldrig ske i Danmark. Straks efter angrebet i London iværksatte regeringen en samlet gennemgang af det danske samfunds beredskab og indsats mod terror. Formålet er at afklare, hvilke yderligere initiativer der kan være behov for med henblik på at forhindre terrorangreb i Danmark. Truslerne udvikler sig hele tiden. Det kan være nødvendigt at overveje skrappe midler, som vi tidligere er vejet tilbage for.

Arbejdsgruppen sender sin rapport til regeringen inden udgangen af oktober. Snarest derefter bør vi have en bred drøftelse her i Folketinget af vores samlede indsats mod terrorismen og de nye initiativer, der er behov for.

Terroristerne har misbrugt islam til at begrunde deres afskyelige forbrydelser. Derfor har fremtrædende muslimer et særligt ansvar for at fremme forståelse for demokratiets og det åbne samfunds værdier. Som forbilleder og rollemodeller. Enhver må tro og mene, hvad han eller hun vil. Men der må ikke herske blot den mindste tvivl om, at terror og enhver anden form for politisk eller religiøs vold er fuldstændig og aldeles uacceptabel.

* * *

Vælgerne i Frankrig og Holland sagde nej til EU's forfatningstraktat. De 25 EU-lande har derefter iværksat en tænkepause. En periode, der skal bruges til en bred debat om EU's fremtid.

Debatten om ja eller nej til EU er fortid.

EU er her. EU forbliver her. EU er rammen om samarbejdet mellem Europas lande.

Nu handler det om fremtiden.

EU er og har været en stor succes. Nu handler det om at gøre EU endnu bedre. Bedre til at løse de opgaver, som europæerne er optaget af i hverdagen.

Og det er ikke traktater og paragraffer og processer.

Det er beskæftigelse. Det er sikkerhed og tryghed. Det er økonomisk fremgang.

Vi skal ruste Europa bedre til at klare den skærpede internationale konkurrence. Vi skal være bedre til at skabe nye jobs i Europa. Derfor skal vi fortsat udvikle det indre marked. Derfor skal vi modernisere EU's budget. Flere investeringer i forskning, udvikling og uddannelse. Færre tilskud til landbrug og regioner.

Vi skal forstærke kampen mod terrorisme, organiseret kriminalitet og ulovlig indvandring. Derfor skal vi have et tættere samarbejde om politi og kontrol ved EU's ydre grænser.

Og vi skal øge europæernes indflydelse på, hvad der sker i verden. Derfor skal vi i EU være bedre til at formulere og følge en fælles linje i udenrigs- og sikkerhedspolitik.

I Danmark har Folketingets Europaudvalg ansvaret for at tilrettelægge en bred og folkelig debat om EU i de kommende måneder i samarbejde med de folkelige EU-bevægelser. Jeg ser frem til debatten og håber, at så mange som muligt vil deltage og engagere sig i den. Så EU kan fortsætte med at være et velfungerende samarbejde til gavn for både danskerne og resten af europæerne.

* * *

I weekenden modtog vi meddelelsen om, at en dansk soldat har mistet livet i Irak. Han døde som følge af et usselt og fejlt terrorangreb. Det er tragisk. Vore tanker og vor medfølelse går til den afdøde soldats pårørende. Og til de tre andre soldater, som blev såret ved angrebet.

Vore soldater i Irak yder en prisværdig indsats med at hjælpe irakerne til at leve i frihed, fred og fremgang. Det er et vanskeligt arbejde. Det er en vanskelig proces. For fanatiske grupper prøver med terror og trusler at blokere vejen frem til demokrati. De må ikke lykkes med deres ugerninger.

Men midt i vreden og sorgen over tabet må vi se det positive i, at irakerne for første gang på demokratisk vis træffer beslutninger om fremtiden for deres eget land. Det er nu op til den irakiske befolkning at godkende eller forkaste udkastet til ny forfatning. Men vi må se i øjnene, at terroristerne vil gøre deres yderste for at ødelægge afstemningen og det efterfølgende valg i december.

Selv om vi og vore partnere gør alt for at uddanne de irakiske styrker til at blive stærkere og mere effektive, kan de endnu ikke klare udfordringen alene. For et par uger siden mødte jeg den irakiske præsident, Talabani. Han takkede for, at Danmark er til stede i Irak. Og han advarede mod at opstille tidsfrister for tilbagetrækning af den internationale styrke. Det er at spille terroristernes spil. Regeringen deler fuldt ud den opfattelse. Hvis vi vakler, når terroristerne bomber, styrker vi i virkeligheden terroristerne.

Vi må glæde os over en kæde af demokratiske reformer og folkelige krav om mere indflydelse. Valg i Afghanistan. Valg i Palæstina. Valg i Ægypten. Valg i Libanon. Og valg i Irak.

Det er spirende demokratier. De lever endnu ikke op til vore standarder for folkestyre. Men de er på vej. Og det skal vi glæde os over. For demokratier er

mere fredelige end diktaturer. Og mennesker i alle lande har krav på frihed og demokrati.

Den udvikling skal vi hjælpe på vej. Derfor hjælper vi med soldater og penge i Afghanistan. Derfor hjælper vi med soldater og penge i Irak. Og derfor hjælper vi en række arabiske lande med demokratiske reformer. Det såkaldte arabiske initiativ.

Danmark skal yde en aktiv indsats for at fremme og sikre frihed, fred og folkestyre i Mellemøsten. Det håber jeg, at der fortsat vil være bred opbakning til i Folketinget.

* * *

Globaliseringen har bragt vældige fremskridt i den tredje verden. Mange udviklingslande er hastigt på vej fremad. Liberale reformer og en mere fri verdenshandel har skabt imponerende vækst i Kina, Indien og andre steder i Asien. Millioner af mennesker er løftet ud af fattigdom.

Men desværre har Afrika ikke oplevet den samme fremgang som resten af verden. Alt for mange afrikanere lever fortsat i dyb fattigdom og håbløshed. Særligt syd for Sahara er hungersnød, sygdom og krig hverdag for millioner af mennesker. I FN har vi sat det mål at halvere fattigdom og sult inden 2015. Hvis

Afrika skal nå det mål, er der behov for en kraftanstrengelse fra resten af verden.

Derfor har regeringen sat Afrika øverst på dagsordenen for udviklingspolitik de næste 5 år.

Hovedparten af Danmarks bilaterale bistand til udviklingslande går til Afrika. Vi vil udpege et nyt programsamarbejdsland - netop i Afrika. Og i næste uge vil jeg besøge to af vore store programsamarbejdslande i Afrika - Tanzania og Mozambique. For ved selvsyn at se gode eksempler på, hvordan dansk ulandsbistand forbedrer afrikanernes levevilkår.

Også på FN-topmødet i sidste måned arbejdede regeringen aktivt for, at der blev sat særlig fokus på Afrika. Vi nåede ikke på alle områder så langt, som vi ønskede. Men der blev truffet vigtige beslutninger. Om at øge de rige landes bistand til Afrika. Om at styrke indsatsen mod Hiv/aids.

Danmark er forrest i kampen mod fattigdom og for udvikling. Ja, faktisk har en anerkendt international tænketank her i sommer placeret Danmark på den absolutte førsteplads blandt verdens rigeste lande, når det gælder den samlede internationale bistand.

Vi skal bekæmpe fattigdommen, fordi menneskelig anstændighed kræver det. Fordi en bæredygtig udvikling i verden kræver det. Og fordi ethvert menneske

bør have håb, chancer og muligheder i tilværelsen.

* * *

Rigsfællesskabet mellem Danmark, Grønland og Færøerne er inde i et særdeles positivt forløb. En proces, hvor det færøske og det grønlandske folk i stadig højere grad selv får ansvaret for at udvikle deres samfund.

Færøernes og Grønlands landstyrer kan nu på rigets vegne forhandle og indgå folkeretlige aftaler med stater og mellemfolkelige organisationer. Både Grønland og Færøerne har allerede benyttet den nye mulighed og har underskrevet aftaler med henholdsvis Norge og Island.

Færøerne har fået en vidtgående mulighed for at overtage en række nye ansvarsområder. De færøske myndigheder beslutter selv tempo og omfang. Og for Grønland ser regeringen frem til resultaterne af arbejdet i den grønlandsk-danske selvstyrekommission om at udvide Grønlands selvstyre inden for Rigsfællesskabet.

Så arbejdet med at forny og modernisere Rigsfællesskabet fortsætter.

* * *

Nu indleder vi et nyt folketingsår. Regeringen indbyder alle Folketingets partier til et bredt samarbejde om det nye lovprogram, som vi præsenterer i dag.

Det allerførste lovforslag har en helt særlig og glædelig baggrund.

Hoffet meddelte tidligere på året, at tronfølgerparret venter barn her til oktober. Med udsigt til denne glædelige begivenhed sagde jeg på grundlovsdag, at vi bør ændre tronfølgeoven for at sikre fuld ligestilling mellem mænd og kvinder – også når det gælder adgangen til at overtage tronen. For regeringen er det et vigtigt principielt spørgsmål.

Jeg har drøftet spørgsmålet med Folketingets partier. Som ventet er der bred opbakning i Folketinget til at sikre ligestilling. Det er jeg glad for. Og vi glæder os alle sammen med tronfølgerparret.

Jeg vil opfordre til, at vi indleder Folketingets arbejde med at udbringe et leve for Danmark.

Danmark leve!

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingstale, Venstre, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anders-fogh-rasmussens-aabningstale-2005>